

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De presbyteris parochialibus cùm conuenerint, vt se inebriare non
audeant. clxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

cere, vt castè & purè uiuant sub Dei timorè, vt dum eos talis professio alligat, vitæ sanctæ disciplinam retineant.

Nulli monacho non sacerdoti, vel laico, quantumlibet sint eruditi, licet prædicare. Cap. CLVIII.

DE his verò quæ in sæpe dicto concilio illicita contra venerandos Nicænos canones præsumptione tentata sunt, ad fratrem & cœpiscopum nostrum Antiochenæ sedis præfulem scripsimus: adiicientes & illud, quod nobis propter improbitatem monachorum quorundam religionis vestræ verbo mandastis per vicarios nostros, & hoc specialiter statuentes, vt præter Dei sacerdotes nullus audeat prædicare seu monachus, siue ille laicus, qui cuiuslibet scientiæ nomine gloriatur.

Ex epist. Leonis papæ.

Vi parochiarum clerici ab episcopis suis canones discant.

Caput CLIX.

VT parochiarum clerici à pontificibus suis necessaria sibi statuta canonum legenda percipiant, ne rei ipsi vel populi quæ per salutem eorum decreta sunt, excusent se postmodum ignorasse.

Ex cœcil. Aurelia. cap. 6.

Quòd nulli sacerdotum canones liceat ignorare.

Caput CLX.

Celestinus vniuersis episcopis per Apuleiam & Calabriam constitutis. Nulli sacerdoti suos liceat canones ignorare, nec quicquam facere quod patrum possit regulis obuiare. Quæ enim à nobis res digna seruabitur, si decretalium norma constitutorum pro aliquorum libitulentia populis permessa frangatur?

Ex epist. Celest. papæ. cap. 20.

De presbyteris parochialibus cum conuenerint vt se inebriare non audeant. Cap. CLXI.

VT nullus presbyterorum, quando ad anniuersarium diem, XXX. aut VII. vel III. alicuius defuncti, aut quacunque vocatione ad collectam presbyteri conuerint se inebriare nullatenus præsumat, nec præsumat precari in amore sanctorum, vel ipsius animæ bibere, aut alios ad bibendum cogere, vel se aliena preceatione ingurgitare, nec plausus & risus incòditos, & fabulas inanes ibi referre, aut cantare præsumat, vel turpia ioca, vel vrsò, vel

Ex cœcil. Hammet. cap. 10.

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

tornatricibus ante se facere permittat, nec larvas demonum, quas vulgo Talamascas dicunt, ibi ante se ferri consentiat: quia hoc diabolicum est, & à sacris canonibus prohibitum.

De eadem re. Cap. CLXII.

*Ex eodem
cap. 11.*

QVando autem conuenerint presbyteri ad aliquod conuiuium, decanus aut aliquis prior illorum, versum ante mēsam incipiat, & cibum benedicat, & tunc secundum ordinem sedeant, alter alteri honorē prebentes, & per vices cibum & potum benedicant, & aliquis de illorum clericis aliquid de sancta scriptura legat. Et post refectionem similiter sanctum hymnum dicant ad exemplum domini sicut in cœna fecisse legitur, & sic se contineant omnes presbyteri, maximè in talibus locis, non vituperetur ministerium illorum.

De eadem re. Cap. CLXIII.

*Ex eodē
cap. 12.*

Summopere etiam quisque presbyter caueat, sicut de statu suo vult gaudere, vt non quacunq; occasione patrem suum aut alium quemlibet ad iram & ad rixam, quanto minus ad pugnam vel ad eadem aliquo verbo iritet, seu prouocet, nec prouocatus ad hoc quisque profiliat: quia in talibus comessationibus & potationibus, semper se immiscet diabolus.

De eadem re. Cap. CLXIII.

*Ex eodē,
cap. 4.*

QVando presbyteri per Calendas simul conueniunt, post peractum diuinum mysterium, & necessariam collationem, non quasi ad plenam refectionem, sed quasi ad prandium ibi ad tabulas resideant, ne per talia inhonestia conuiuia se inuicem grauent: quia indecent est & onerosum. Sape etiam tardè ad Ecclesiam redeuntes, maius damnum de reprehensione conquirunt, & de grauedine mutua contrahunt, quàm lucrum ibi faciunt. Nam de huiusmodi conuentu Paulus Corinthios reprehendit, qui inconuenienter cœnam dominicam manducare conueniebant. Sic & qui ad cœnam dominicam, id est, ad collationem verbi sub occasione conueniunt, & ea veritate ventris causa coniunguntur, reprehensibiles coram Deo & hominibus habentur: & ideo, peractis omnibus